

[Finansministeren.]

tingsgruppe. Ja, hvorfor nu sådan se ned på et tidligere medlem? Iøvrigt var det ikke et helt tilfældigt tidligere medlem; det var dog den daværende formand for lønningsudvalget, det tidligere ærede medlem hr. Karl Olsen, der i sin egenskab af formand for dette lønningsudvalg i 1954 udtalte det, som jeg citerede i min tale, og formentlig gjorde det på hele lønningsudvalgets vegne, altså også på de ærede konservative medlemmers vegne. Jeg har ikke noget imod, at det ærede medlem og hans parti har skiftet opfattelse siden dengang, men der er ingen grund til at blive forarget på mig i den anledning.

Må jeg iøvrigt om pensionisternes forhold sige, at jeg synes, at de pensioner, vi giver, ligger ganske højt. Jeg forstår godt, at man kan stå her på talerstolen og udtale sympati for pensionisterne, og at man kunne ønske at give dem noget mere; sådanne ønsker kunne jeg i og for sig også være besjælet af. Men jeg må have lov at gøre opmærksom på, at det problem, vi har størst vanskelighed med bl. a. under diskussionen om folkepensioneringen, er den meget væsentlige forskel, der er mellem aldersrenten, eventuelt fremtidig folkepensionen, og tjenestemændenes pensioner; der er almindelig enighed om, at det er et vanskeligt punkt, og at det er et spørgsmål, lønningskommissionen skal tage sig af. Jeg vil derfor anse det for højst uheldigt, hvis man nu prøver at finde frem til en principiel løsning af dette problem, før lønningskommissionen iøvrigt afslutter sit arbejde.

Det ærede medlem hr. Alfred Jensen savnede en begrundelse for tjenestemændenes krav. Den må det ærede medlem da sådan set gå til centralorganisationerne efter; men hvis det ærede medlem gerne vil have det, skal jeg citere de krav, der er fremsat; det har jeg såmænd ikke noget imod at gøre. Man ville gerne have 5—6 midlertidige portioner, og man ville gerne have omregnet 5—7 portioner af det særlige tillæg; begrundelsen for kravene var, at der siden 1954 havde fundet visse lønstigninger sted for arbejderne, og man mente navnlig indenfor Centralorganisation II og samrådet, at der havde fundet en fortsat nivellering sted.

Det ærede medlem ankede over — og det samme gjorde vist det ærede medlem hr.

Oluf Pedersen — at der måske ikke i tilstrækkeligt omfang var tænkt på de lavtlønnede. Jeg kan hertil svare, at staten praktisk talt ikke har tjenestemænd med så lave lønninger som de arbejdere, der ifølge overenskomstforslaget skal have lavtlønstillæg. Derfor har det ikke været noget specielt problem ved tjenestemandshandlingerne.

Må jeg tilsidst have lov at fastslå, at de forbedringer, som ved dette lovforslags gennemførelse gives tjenestemændene, og som har fået tilslutning fra de to store centralorganisationer, giver pænt det, der er ydet ved overenskomsterne, de giver dækning for noget af den lønstigning, vil jeg tro, der vil finde sted indenfor den kommende 2 års periode, og endelig fortsætter de ikke nivelleringen, men modvirker i beskedent omfang den nivellering, der har fundet sted i de to sidste år; dette siges også til oplysning for det ærede medlem hr. Baagø-Hansen. Jeg kan her kort sige, at pr. 1. april 1956, før gennemførelsen af de nye løntillæg, var 4. lønningsklasse siden 1946 steget med 67 pct. og 14. lønningsklasse, håndværkere og de faglærte, steget med knap 72 pct.; der var en forskel på 4,5 pct., og næste år vil denne forskel være faldet til 3,41 pct. Der er altså også en beskedent, om jeg så må sige, antinivellering i forslaget.

Jeg tror, det ville tjene tinget og de fremtidige tjenestemandshandlinger bedst, hvis man kunne vedtage det lovforslag, der foreligger her, og jeg kan til slut sige, at der skal fremføres meget stærke argumenter, før jeg kunne ønske at ændre i lovforslaget.

Aksel Møller: Jeg håber, man tilgiver, at jeg blander mig i den forhandling, der her finder sted. Sagen er, at den ledende artikel i „Social-Demokraten“ i dag ved at nævne mit navn i forbindelse med den tanke, artiklen bygger på, næsten direkte har adresseret en del af betragtningerne til mig. I denne ledende artikel hedder det — jeg beder om tilladelse til et citat:

„Det er et groft dobbeltspil, når de konservative præsenterer sig som ædle værnere af mellemstandens lønmodtagere. Deres omsorg for tjenestemænd og funktionærer udfolder sig kun foran valgdagen, når det gælder om at fiske deres stemmer.“
Mener den højtærede finansminister, at